

УДК 37.017.091.21

DOI <https://doi.org/10.32840/1992-5786.2020.72-1.17>**Т. Е. Швець**кандидат педагогічних наук,
заступник директора з науково-методичної роботи
Приватної школи «Афіни» міста Києва

ЦІЛІ ТА ЗАВДАННЯ ТЬЮТОРСЬКОГО ПРОЦЕСУ І ТЬЮТОРСЬКОГО СУПРОВОДУ

Статтю присвячено виявленню суті, ролі та місця в структурах таких понять, як «тьюторський процес» та «тьюторський супровід», двох основних їх елементів – цілей і завдань. Обґрунтовується окремий підхід до визначення кожного з них, викладається авторське бачення загальних цілей обох процесів, пропонується перелік завдань, які сприятимуть досягненню цілей. Зазначається, що тьюторинг та тьюторський супровід належать до однієї сфери діяльності освітнього процесу, в основі якого лежить спільна робота тьютора та тьюторанта, однак роль, відповідальність та ступінь участі обох суб'єктів неоднакова. Наголошується, що у тьюторському процесі ініціатива більше належить тьюторанту, особливо під час розроблення та реалізації індивідуальної освітньої програми, а тьюторський супровід – це переважно робота тьютора, тому кожне із цих понять за своїми цілями та завданнями розрізняється. У статті пропонується визначення загальної мети тьюторства як усебічного розвитку особистості, повного задоволення тьюторантом своєю діяльністю, сформованості стійкого прагнення впродовж життя займатися власним удосконаленням. Відповідно до мети визначено завдання, що сприятимуть її досягненню. Також розглянуто поняття «тьюторський супровід» та визначено його мету, яка полягає у підтримці та допомозі особистості в реалізації її індивідуальної освітньої програми, становленню всебічно розвиненої та самостійної особистості, свідомого громадянина суспільства. У висновку зазначається, що цілі та завдання тьюторського процесу й тьюторського супроводу є одними з важливих елементів змістовного боку цих процесів і суттєво впливають на порядок та характер здійснення їх обох; від правильного їх розуміння та визначення суттєво залежить уся практична діяльність суб'єктів цих процесів – тьютора та тьюторанта; цілі й завдання тьюторингу в цілому та тьюторського супроводу хоча й тісно пов'язані між собою, як і самі ці процеси, але не є абсолютно тотожними, тому вони повинні мати свої конкретні визначення та відповідати суті кожного з них.

Ключові слова: тьюторський процес, тьюторство, тьюторинг, тьюторський супровід, тьютор, тьюторант, розвиток, допомога, підтримка, мета, завдання.

Постановка проблеми. Поширення у світі концепції індивідуалізованого навчання, педагогіки партнерства та діалогічності взаємовідносин у педагогічному процесі актуалізує потребу у зверненні до такої педагогічної технології, як тьюторинг. Основні засади реформування середньої школи в Україні акцентують увагу на необхідності реалізації індивідуального темпу навчання, урахування індивідуальних можливостей та особливостей учнів, визнання неформальної й інформальної, що розширює сфери діяльності сучасного педагога. Тому звернення до проблематики тьюторингу, визначення його структурних компонентів, етапів, цілей та завдань є актуальними. Окрім того, спостерігається деяка невизначеність основних понять, ототожнення, що потребує ретельного дослідження.

Так, за уважного розгляду існуючих поглядів до сутності та змістовного боку тьюторського процесу в цілому та його основного компоненту – тьюторського супроводу зокрема, особливо теоретико-методологічних основ та визначення, доводиться констатувати, що разом з наявними

різними підходами та тлумаченнями окремих елементів їхнього структурно-категорійного апарату із цікавими та нестандартними поглядами мають місце випадки недостатньої чіткості й відповідності їх визначення та інколи змішування між собою. Усе це є підставою не лише для спірних, а й подекуди помилкових суджень про ці поняття та їхні структурні елементи.

Уважаємо, що є необхідність розібратися у визначенні суті та співвідношення понять «тьюторський процес», який ще має назву «тьюторство» або «тьюторинг», та «тьюторський супровід». Справа в тому, що останній, за нашим розумінням, є найважливішим і більш об'ємним компонентом цього тьюторського процесу, який складається крім власне супроводу з інших структурних елементів: організаційного, методологічного, інформаційного, кадрового, матеріального та ін.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання тьюторингу та тьюторського супроводу досліджуються як вітчизняними, так і зарубіжними науковцями. У працях Є.В. Белицької, М. Буджинського, Т.М. Ковальової, М.В. Рибалкіна,

П. Чекерди висвітлено питання тьюторського процесу. Різні аспекти тьюторської діяльності розглянуто в працях Е. Гордона, Н.М. Дем'яненко, М.В. Іващенко, В.М. Кухаренко, Р. Морган, Ч. О'Мейлі, К.П. Осадчої, М.М. Черемних. Сутність тьюторського супроводу розкрито в працях П.Г. Щедровицького, Б.Д. Ельконіна, Н.К. Гончарової, Т.А. Ільїної.

Зазначимо, що автори деяких джерел під час розгляду обох процесів припускають їх майже отожднення, хоча прямо про це не йдеться, але під час аналізу тьюторства часто йдеться про тьюторський супровід, де вільно замінюються ці поняття одне на одне [1–3]. Безумовно, ці процеси тісно й органічно пов'язані між собою, але без тьюторського супроводу не можна говорити ні про який тьюторинг, і навпаки. Разом із цим ми підтримуємо думку К.П. Осадчої про те, що тьюторський супровід хоча і подібний тьюторству, але не тотожний йому [4, с. 152]. Не тотожний тому, що він є частиною всього тьюторського процесу. Виходячи із цього, можна стверджувати, що тьюторинг та тьюторський супровід допустимо розглядати окремо та конкретно визначати їхні структурні елементи, серед яких основними та, на нашу думку, первинними є цілі та завдання, тому що саме з них починається вся тьюторська діяльність.

Мета статті. Виявлення суті, ролі та місця в структурах таких понять, як «тьюторський процес» та «тьюторський супровід», двох основних їхніх елементів – цілей і завдань.

Виклад основного матеріалу. Приступаючи до розгляду мети та завдань тьюторського процесу та тьюторського супроводу, пропонуємо робити це, спираючись на вимоги діалектичного підходу. Мета тьюторингу в цілому є головним поняттям серед інших, що розглядаються у статті, бо вона (мета) визначає та відображає кінцевий результат усього цього процесу. Мета ж тьюторського супроводу, що формулюється як самостійна дефініція, покликана сприяти досягненню загальної мети тьюторства. Такий самий зв'язок та взаємозалежність між завданнями тьюторингу та завданнями тьюторського супроводу, розв'язання яких забезпечує досягнення мети обох процесів. Вирішення завдань тьюторського супроводу значною мірою гарантує не лише досягнення його мети, а й разом із завданнями тьюторського процесу здійснює вагомий внесок у досягнення мети всього тьюторингу.

Ураховуючи, що тьюторський процес та тьюторський супровід ми розуміємо як систему та підсистему, розгляд їхніх цілей та завдань будемо проводити також окремо. Варто зазначити, що мета для її досягнення вимагає певних дій, зміст яких зумовлюється конкретними завданнями, які впливають із неї. Якщо мета буде сформульована нечітко, незрозуміло або невірно, то

й завдання можуть бути визначені не повністю або не ті, що повинні сприяти її реалізації. Тобто тільки за правильного визначення мети можуть бути й правильно сформульовані її завдання, які під час їх виконання забезпечать досягнення поставленої мети.

Приступаючи до розгляду понять, які винесено в заголовок статті, зазначимо, що тьюторинг та тьюторський супровід хоча і відносяться до однієї сфери діяльності освітнього процесу, в основі якого лежить спільна робота тьютора та тьюторанта, слід розуміти, що роль, відповідальність та навіть ступінь участі в ньому обох суб'єктів не однакові. У тьюторському процесі, якщо абстрагуватися від тьюторського супроводу, ініціатива більше належить тьюторанту, особливо під час розроблення та реалізації індивідуальної освітньої програми. Тьюторський же супровід – це переважно робота тьютора. Тому кожне із цих понять, що відображає певний характер діяльності суб'єктів, за своїми цілями та завданнями буде розрізнятися. З урахуванням цього звертаємося до поняття «тьюторський процес» як більш об'ємного в контексті нашого підходу.

Візьмемо за основу, що мета – це ідеальне уявлення кінцевого результату діяльності, а завдання – це предмет вирішення, те, що треба зробити для досягнення цілей [5, с. 205; 6, с. 37]. Слід ураховувати, що в тьюторському процесі можуть брати участь різні категорії людей (за віком, установами навчання, професією, рівнем підготовки та ін.). Тому мета кожного конкретного тьюторингу буде в чомусь відрізнятися. Але в теоретико-методологічному аспекті, не прив'язуючись ні до якого конкретного виду тьюторингу, є сенс визначити загальну мету, яка за своїм змістом буде відповідати сутності та призначенню всього тьюторського процесу.

Розглядаючи мету в контексті такого підходу, доводиться констатувати, що в джерелах, присвячених проблемі тьюторингу, більшість авторів чомусь обходить це питання. Ми не знаходимо її в російському виданні «Професія тьютор», де науковим керівником є Т.М. Ковальова [7]. Спробу це зробити зустрічаємо у вітчизняних фахівців, які працюють над проблемою тьюторства. Наприклад, В.В. Феллер визначає мету навчання як формування особистості, здатної самостійно будувати своє життя [3, с. 34]. Але таке визначення викликає низку запитань. По-перше, чому тут уживається термін «навчання», а не «тьюторський процес» чи «тьюторство»? По-друге, здається, що у цьому визначенні загальної мети тьюторства занадто звучується її призначення. Викликає багато запитань й думка Є.А. Андрєєвої, що мета тьюторської моделі навчання полягає у тому, щоб навчити студентів думати самостійно та довіряти їхнім думкам і висновкам [8, с. 81]. На нашу думку,

це більше підходить до одного із завдань тьюторингу або однієї з його додаткових цілей.

Можливо, що фахівці, які розробляють теоретичні основи тьюторингу, уникають визначення мети тьюторського процесу, скоріше за все, тому, що тьюторинг за своїми формами та видами буває різним. Польські дослідники, наприклад, поділяють його на розвивальний та учбовий, тому й формулюють цілі виходячи з особливостей, призначення та змісту цих видів. Метою розвивального тьюторингу в них є допомога учню відкрити його здібності, відпрацювати особистий стиль навчання та побудувати свій шлях розвитку. Метою учбового тьюторингу вважають розвиток учнів у сфері створення та фіксації знань та вмінь [9, с. 26]. Незважаючи на те що і до першого, і до другого визначення є низка запитань, слід звернути увагу на те, що в них міститься, на нашу думку, дуже важливий термін – «розвиток», який відповідає головному призначенню будь-якого тьюторського процесу. Саме його як ключове ми пропонуємо брати за основу під час формулювання загальної мети тьюторства. Воно (формулювання) може бути коротким або більш об'ємним, докладним чи не дуже, збігатися з нашою думкою або ні, але головне, щоб у ньому було це ключове слово. Тому за будь-якого визначення загальної мети тьюторингу ідея розвитку особистості як її кінцевий результат повинна бути обов'язково прописана.

Як варіант у короткій формі пропонується таке визначення загальної мети тьюторства: це всебічний розвиток особистості, повне задоволення тьюторантом своєю діяльністю, сформоване стійке прагнення й надалі постійно займатися своїм удосконаленням.

Але будь-яка мета для її реалізації має бути підкріплена вирішенням низки завдань, які впливають із неї. Скільки повинно бути поставлено завдань, щоб після їх розв'язання мета повністю здійснилася? Ми вважаємо стільки, скільки самостійних проблем має сенс виділити в межах поставленої мети. Такими завданнями тьюторингу можуть уважатися:

- вивчення тьюторантом та об'єктивне оцінювання всіх своїх особистих якостей, можливостей та резервів, на які він може спиратися у роботі над собою (це має стати відправною точкою для складання індивідуальної освітньої програми);

- складання тьюторантом реальної індивідуальної освітньої програми, спрямованої на його всебічний та гармонійний розвиток, досягнення поставленої мети;

- визначення особистості з вибором свого шляху розвитку, тобто так званого вектору просування до поставленої мети;

- формування у тьюторанта осмисленого ставлення до свого становлення, здійснення відповідних дій і кроків на шляху отримання сучасної освіти;

- досягнення особистістю якомога повнішої «самості», тобто самовизначення, самоактуалізації, самостійності, самореалізації, саморозвитку, самовдосконалення;

- досягнення тьюторантом високої сформованості особистісних, соціальних, професійних, психологічних та інших компетенцій;

- розвиток у тьюторанта здібності та звички до рефлексії стосовно своїх дій, досягнень, результатів діяльності та ін. з подальшим їх аналізом та відповідними висновками;

- розвинення в особистості на підставі її інтересів, потреб, можливостей бачення свого майбутнього життєвого та професійного шляху;

- уміння використовувати рушійні сили тьюторського процесу як результату протиріччя між раніше набутими знаннями та вміннями, з одного боку, і новими своїми потребами – з іншого;

- формування у собі відповідальності перед собою та людьми за свої дії, вчинки, поведінку, обіцянки, якісне виконання всіх завдань тьюторингу;

- набуття особистістю впевненості у собі, своїх силах та можливостях, реальності своєї мети, що повинно стати суттєвим фактором у подоланні всіляких труднощів та перешкод;

- досягнення у свідомості тьюторанта повного розуміння, що він є рівноправним суб'єктом тьюторського процесу і саме від нього залежить результат його проходження;

- підготування тьюторанта до самостійного прийняття рішень у своєму житті, навчанні та професійній діяльності;

- формування у тьюторанта стійкого прагнення постійно та наполегливо займатися своїм удосконаленням протягом усього життя;

- набуття тьюторантом відповідних умінь самостійного та оперативного розв'язання несподіваних і складних питань та проблем;

- формування та розвиток до високого рівня необхідні для життя та праці позитивні якості й інші особистісні характеристики;

- привчання себе регулярно аналізувати та оцінювати поточні результати своєї роботи, робити об'єктивні висновки, своєчасно вносити необхідні корективи.

Лише за повного, своєчасного та якісного розв'язання цих завдань тьюторант може розраховувати на досягнення поставленої мети.

Що стосується тьюторського супроводу, то слід зазначити, що у його дослідників немає єдиної точки зору на його рольове позначення. Називають по-різному: Є.П. Ігнат'єва – основною формою взаємодії підопічного з тьютором [10, с. 87]; Н.А. Шалимова – засобом досягнення нових освітніх результатів [11, с. 22]; О.С. Кондратенко – особливим типом гуманітарного педагогічного супроводу [2, с. 8]; С.Л. Фоменко – спеціальним організованим

педагогічним супроводом [12, с. 102]; К.П. Осадча – однією з функцій тьюторської діяльності [4, с. 162]. Усе це призводить до різного роду тлумачень про сутність, призначення і визначення деяких елементів структурно-категорійного апарату цього процесу, зокрема його мети і завдань.

Розглядаючи мету, зазначимо, що її формулювання і досягнення переважно залежить від головного учасника даного процесу, яким, безумовно, є тьютор. Саме цей суб'єкт тьюторингу повинен грамотно та чітко визначити мету такого супроводу. Під час аналізу джерел із проблем тьюторського супроводу виявляється, що у цьому питанні є не тільки різні підходи та своєрідні тлумачення сутності загальної мети, а й значні розбіжності. У російському виданні «Професія «тьютор» читаємо: «Метою тьюторського супроводу є повноцінна реалізація основного потенціалу особистості, потенціалу саморозвитку, самореалізації, самоактуалізації через освіту і задоволення потреб суб'єкта діяльності. Головне – допомогти людині реалізувати себе в освітній діяльності» [7, с. 34]. На нашу думку, це більше походить на мету всього тьюторингу, і лише останнє речення цього визначення відображує суть тьюторського супроводу, а отже, його мету – допомогти людині.

Н.М. Дем'яненко мету тьюторського супроводу вбачає у розкритті освітнього потенціалу та задоволенні потреб суб'єкта у саморозвитку [13, с. 14]. Це також ближче до мети всього тьюторства. Е.В. Сисоева під метою тьюторського супроводу розуміє формування здібностей людини планувати власну діяльність та ставити нові цілі самоосвіти [14, с. 39]. Майже нічим не відрізняється від цього думка К.В. Волченкової [15, с. 72]. Автори публікації Н. Сторожук, О. Сальнікова, Л. Ряба, визначаючи мету тьюторської діяльності, по суті, ототожнюють її з метою тьюторського супроводу, тому що тут же пропонують його додаткові цілі [16, с. 241]. Л.М. Гедгафоба вважає, що метою тьюторського супроводу є реалізація програм професійно-особистісного розвитку підопічних [17, с. 22]. Усе це свідчить не просто про різні підходи дослідників до цього питання, а й про невідповідність із головними смисловими термінами, які слід уважати визначальними під час формулювання мети тьюторського супроводу.

Уважаємо, що тут, як і під час визначення мети тьюторингу, повинне бути ключове слово чи слова, які відображують основну ідею такого супроводу. Спираючись на думку багатьох тьюторів-практиків та на власний досвід, пропонуємо вважати такими найбільш відповідними словами терміни «допомога» та «підтримка», бо переважно саме через такі дії реалізується більшість форм діяльності тьютора в роботі з тьюторантом.

Виходячи з вищесказаного, можна коротко сформулювати загальну мету тьюторського

супроводу: підтримати та допомогти особистості в реалізації її індивідуальної освітньої програми, стати всебічно розвинутою та самостійною людиною, свідомим громадянином суспільства.

Досягнення мети неможливе без вирішення комплексу завдань, які впливають із її змісту. Не орієнтуючись на якусь конкретну мету, спробуємо визначити ймовірні завдання тьюторського супроводу, спираючись на його загальну мету:

- здійснення поглибленого діагностування всіх особистісних характеристик підопічного, виявлення його домінуючих потреб, інтересів та схильностей, здібностей і рівня внутрішньоособистого потенціалу для грамотної організації та проведення роботи з тьюторантом;

- допомогти тьюторанту зрозуміти своє місце в суспільстві, що сприятиме вибору їм відповідних орієнтирів для успішного просування на шляху особистісного розвитку;

- створення відповідних умов для формування самостійної, ініціативної, всебічно розвинутої особистості з певним набором позитивних якостей та комплексом необхідних компетенцій;

- допомогти сформуванню у тьюторанта проактивності, підтримувати її, що досягається за рахунок утримання мотивації, прагнення досягнення поставленої мети;

- допомогти тьюторанту у вірному визначенні домінуючих у суспільстві ціннісних орієнтацій, прийнятті їх, зробити їх своїми переконаннями;

- створити та підтримувати з тьюторантом ділові партнерські взаємовідносини, які характеризуватимуться повною взаємодовірою, повагою один до одного;

- створити механізм зворотного зв'язку з підопічним, що дасть змогу тьютору вбачати його досягнення, порівнювати їх із попередніми результатами роботи тьюторанта та надавати йому необхідну допомогу;

- допомогти особистості відчувати та стати повноцінним суб'єктом своєї освітньої й професійної діяльності, цивільного життя, приймати відповідальні рішення;

- допомогти розвинути у тьюторанта особисту відповідальність за свої дії, вчинки, виконання намічених планів, у цілому за своє становлення;

- усіляко підтримувати та приймати безпосередню участь у набутті тьюторантом необхідних життєвих, освітніх, професійних та інших компетенцій;

- допомогти тьюторанту розкрити у собі основні чинники внутрішньої мотивації, методи її збереження та використання на шляху поставлених цілей;

- розкрити тьюторанту ресурсний потенціал оточуючого соціального та культурного середовища, допомогти йому використати його у своїй діяльності в повному обсязі;

– організувати для підопічного відповідне середовище, в якому він зміг би зробити свій вибір, урахувавши домінуючі в нього інтереси, бажання, потреби, схильності;

– допомогти тьюторанту навчитися самостійно долати труднощі та вирішувати проблеми, роблячи це впевнено, без розгубленості;

– допомогти тьюторанту навчитися вмінню аналізувати та оцінювати результати своєї діяльності в усіх сферах життя.

Ми припускаємо, що у педагогів та фахівців, які досліджують проблему тьюторства, може виникнути низка запитань до такого детального підходу під час розгляду завдань як усього тьюторського процесу, так і тьюторського супроводу. Уважаємо, що така деталізація має сприяти більш конкретному баченню працівниками практичної сфери цих процесів своїх професійних обов'язків, уникненню переоцінки важливих форм у роботі з підопічними, різного роду недоопрацювань. Окрім того, тьюторством в Україні як новим видом додаткової освіти в суспільстві переважно займаються педагоги-початківці, саме їм сьогодні потрібні певні методичні орієнтири у їх роботі з молоддю. У тьюторському процесі крім тьютора і тьюторанта також беруть участь багато інших фахівців (вчителі-предметники, соціальні педагоги, психологи, працівники культури, керівники різноманітних клубів, студій та ін.), тому для них завдання, про які йдеться, можуть стати свого роду допомогою в їхній професійній діяльності як тьюторів.

Висновки і пропозиції. Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити певні висновки:

1. Цілі та завдання тьюторського процесу й тьюторського супроводу є одними з важливих елементів змістовного боку цих процесів та, будучи за логікою їх структурної побудови первинними, суттєво впливають на порядок та характер здійснення їх обох.

2. Від правильного їх розуміння та визначення суттєво залежить уся практична діяльність суб'єктів цих процесів – тьютора та тьюторанта.

3. Цілі й завдання тьюторингу в цілому та тьюторського супроводу хоча й тісно пов'язані між собою, як і самі ці процеси, але не є абсолютно тотожними, вони повинні мати свої конкретні визначення та відповідати суті кожного з них.

Список використаної літератури:

1. Молоков Д.С. Зарубежный опыт тьюторского сопровождения развития одаренного ребенка в условиях взаимодействия общего, дополнительного и профессионального образования. *Ярославский вестник. Том II. Психолого-педагогические науки.* 2014. № 1. С. 62–66.
2. Тьютор. Перші кроки. / упоряд. О.С. Кондратенко. Київ : Шкільний світ, 2017. 102 с.
3. Феллер В.В. Тьюторство: на пути к «дисциплинированному воображению». *Известия*

Саратовского университета. 2017. Т. 17. Вып. 2. С. 241–245.

4. Осадча К.П. Аналіз сутності поняття «тьюторська діяльність» у системі шкільної освіти. *Науковий збірник МНУ ім. В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки.* 2016. № 4(55). С. 149–153.
5. Гончаренко С.У. Український педагогічний словник. Київ, 1997. 375 с.
6. Крупський Я.В., Михалевич В.М. Тлумачний словник з інформаційно-педагогічних технологій. Вінниця : ВНТУ, 2010. 72 с.
7. Профессия «тьютор» / Т.М. Ковалева и др. Москва ; Тверь : СФК-офис. 246 с.
8. Андреева Е.А. Суть и содержание традиционной модели тьюторства. *Теория и практика проектирования. Образовательные технологии.* 2011. № 1. С. 81–86.
9. Tutoring, teoria, praktyka, studia przypadkow / red. P. Chekierda, B. Fingas, M. Szala. Warszawa : Wolter Klawer SA, 2015. 335 с.
10. Игнатъева Е.П. Тьюторское сопровождение как педагогический феномен. *Вестник ЧГПУ.* 2009. № 6. С. 86–92.
11. Шалимова Н.А. Технология тьюторского сопровождения как средство достижения новых образовательных результатов. *Вестник КГУ им. Н.А. Некрасова.* 2011. Т. 17. С. 22–25.
12. Фоменко С.Л. К вопросу о моделях тьюторского сопровождения в образовательном процессе. *Педагогическое образование в России.* 2017. № 3. С. 102–107.
13. Дем'яненко Н.М. Архітектоніка тьюторства у вищій школі. *Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.* 2018. № 2(8). С. 13–18.
14. Сысоева Е.В. Роль тьютора в образовательном пространстве школы. *Педагогические науки. Наука и современность.* Вологда, 2016. С. 36–39.
15. Волченкова К.Н. Тьюторское сопровождение как основа субъект-субъектных отношений тьютора и студента. *Вестник ЮУрГУ. Серия «Образование. Педагогические науки».* 2013. Т. 5. № 3. С. 110–115.
16. Сторожук Н.А., Сальнікова О.Ф., Ряба Л.О. Структурно-функціональний аналіз основ діяльності тьютора в системі організації та супроводу навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі. *Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.* 2013. Вип. 44. С. 238–245.
17. Гедгафоба Л.М. Тьюторское сопровождение студентов высших учебных заведений: сравнительный анализ зарубежной и российской практики : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Владикавказ. 2014. 22 с.

Shvets T. The goals and objectives of the tutoring process and tutoring support

The purpose of the article is to identify the essence, role and place in the structures of such concepts as "tutoring process" and "tutoring support" of their two main elements – goals and objectives. A separate approach to the definition of each of them is substantiated, the author's vision of the general purposes of both processes is stated, the list of tasks inherent in each of them is offered. It is noted that tutoring and tutoring support are one area of activity of the educational process, which is based on the joint work of the tutor and the tutee, however, the role, responsibility and degree of participation of both subjects are not the same. It is emphasized that in the tutoring process the initiative belongs more to the tutee, especially in the development and implementation of individual educational trajectory, and tutoring support is mainly the work of the tutor, so each of these concepts differs in its goals and objectives. The article proposes the definition of the general purpose of tutoring as a comprehensive development of personality, full satisfaction of the tutee with their activities, the formation of a stable desire throughout life to engage in self-improvement. According to the purpose the tasks which will promote its achievement are specified. The concept of "tutoring support" is also considered and its purpose is defined, which is to support and assist the individual in the implementation of their individual educational program, the formation of a fully developed and independent personality, a conscious citizen of society. The conclusion states that the goals and objectives of the tutoring process and tutoring support are one of the important elements of the substantive side of these processes and significantly affect the order and nature of their implementation; all their practical activity of the subjects of these processes – tutor and tutee – significantly depends on their correct understanding and definition; The goals and objectives of tutoring in general and tutoring, although closely related to each other, as well as these processes themselves, are not completely identical, so they must have their own specific definitions and correspond to the essence of each of them.

Key words: *tutoring process, tutoring, tutoring support, tutor, tutee, development, help, support, goal, task.*